

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 22. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (alm. del) efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 46:

Folketinget vedtog i foråret lovforslag L 231 "Reform af reglerne om ægtefællesammenføring m.v.". I den forbindelse hævdedes sikkerhedsstillelsen fra 50.000 kr. til 100.000 kr. for ægtefællesammenføring. Vil ministeren oplyse;

- Hvilke udgifter sikkerhedsstillelsen skal dække, hvis de familiesammenførte søger økonomisk hjælp hos offentlige myndigheder?
- Mister man opholdsgrundlaget, hvis man søger økonomisk hjælp?
- Hvor mange gange har sikkerhedsstillelsen været bragt i anvendelse og til hvilket formål?
- Hvad er baggrunden for, at ministeren har valgt at øge sikkerhedsstillelsen til 100.000 kr.?

Svar:

1. En udlænding (ansøgeren) har mulighed for at få opholdstilladelse i Danmark efter reglerne om ægtefællesammenføring, hvis udlændingen har en ægtefælle eller fast samlever i Danmark (den herboende).

Det følger af udlændingelovens § 9, at en række krav normalt skal være opfyldt for, at ansøgeren kan få opholdstilladelse i Danmark som led i ægtefællesammenføring. Det gælder bl.a. kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse, der omtales i pkt. 3 nedenfor. Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse skal ses i sammenhæng med selvforsørgelseskravet, der omtales i pkt. 2 nedenfor.

2. Det følger af selvforsørgelseskravet i udlændingelovens § 9, stk. 5, at ægtefællesammenføring normalt skal betinges af, at den herboende person i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Ægtefællesammenføring skal endvidere normalt betinges af, at ansøgeren og den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller inte-

19. november 2018

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 18621
Akt-id 558694

grationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset (permanent) opholdstilladelse.

Selvforsørgelseskravet stilles ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles.

Selvforsørgelseskravet omfatter alene ydelser, som gives efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Ydelser, der gives efter andre love, er derimod ikke til hinder for ægtefællesammenføring. Selvforsørgelseskravet omfatter ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Modtager ansøgeren og/eller den herboende person ydelser, der er omfattet af selvforsørgelseskravet, aktualiseres en sag om inddragelse af ansøgerens opholdstilladelse. En tidsbegrænset opholdstilladelse kan således inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen eller den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og udlændingen eller den herboende person modtager sådan hjælp. En tidsbegrænset opholdstilladelse kan endvidere inddrages, når opholdstilladelsen, fordi ganske særlige grunde afgørende taler derimod, ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og disse ganske særlige grunde ikke længere foreligger og udlændingen eller den herboende person modtager sådan hjælp.

Ved afgørelser om inddragelse skal der tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

3. Det følger af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, at ægtefællesammenføring normalt skal betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, i en periode på 10 år stiller økonomisk sikkerhed for 100.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Den økonomiske sikkerhed nedsættes gradvist med i alt 40.000 kr., når ansøgeren har bestået danskprøven på henholdsvis A1-niveau, A2-niveau og en afsluttende prøve i dansk. Adgangen til nedsættelse skal sikre et incitament for ansøgeren til at lære dansk.

Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse stilles ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles.

Den økonomiske sikkerhed stilles til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, der udbetales til ansøgeren. Udgifter til hjælp, der ydes til ansøgeren efter andre love end lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, kan således ikke dækkes af den økonomiske sikkerhed.

Det beløb, der stilles sikkerhed for, blev hævet fra 50.000 kr. til 100.000 kr. ved lov nr. 742 af 8. juni 2018 (Reform af reglerne om ægtefællesammenføring med nyt integrationskrav i stedet for tilknytningskravet, skærpet boligkrav m.v.), der udmønter dele af aftalen af 7. februar 2018 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet om stramme, afbalancerede og realistiske regler for ægtefællesammenføring, hvor integrationen er i centrum. Af forarbejderne til lovændringen fremgår det bl.a., at formålet med forhøjelsen af beløbet er i højere grad at sikre, at de pågældende ikke ligger det offentlige til byrde, hvilket samtidig vil bidrage til en generelt større velvilje og forståelse over for udlændinge i befolkningen, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 231 som fremsat, side 27 f.

Er ægtefællesammenføring betinget af, at den herboende person har skullet stille økonomisk sikkerhed, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal kommunalbestyrelsen tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Dette gælder dog ikke offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, som ydes ansøgeren, efter at den pågældende er meddelt tidsubegrænset (permanent) opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse på et andet grundlag.

Det er således kommunerne, der står for at tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Udlændinge- og Integrationsministeriet derfor anmodet KL om et bidrag vedrørende spørgsmålet om, hvor mange gange sikkerhedsstillelsen har været bragt i anvendelse, og til hvilket formål. KL har oplyst, at KL ikke har disse oplysninger og derfor ikke har mulighed for at besvare spørgsmålet.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori